

[Borgbjerg.]

Medlems Ræsonnement, betragter Stillingen horisontalt gennem Samfundsklasserne og saa vil veje Stemmerne og give hver Vælger Valgret efter Indflydelse, saa kan man komme til privilegeret Valgret som i gamle Dage under Højre, og man kan komme til bolschevikisk Valgret som i Rusland. Det er et meget farligt Argument.

Jeg vil sluttelig fastslaa, at det ærede Medlem gaar endnu meget stærkere imod det Forslag, som hans egen Minister har forelagt, end imod den bestaaende Valgordning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vilde hævde, at jeg med min Opfattelse gik imod Venstres tidligere Stilling. Nu kunde det vel i og for sig ikke være det afgørende, om man gjorde det eller ej; men her har det ærede Medlem Uret, og det maatte det ærede Medlem delvis selv indrømme, idet han sagde, at Venstres Valglovsordfører havde sagt, at det gik ikke an, at den ene skulde have det halve at sige i Forhold til den anden. Men min Opfattelse er slet ikke i Modstrid hermed. Min Opfattelse er, at naar man alene tager Hensyn til Tallene, er der visse Dele af Befolkningen, der faar større Indflydelse end andre, og jeg vilde tro, at det var noget, som ikke mindst Venstre har haft Øje for gennem den Indsats, de har gjort under de forskellige Valglovsforhandlinger, i hvert Fald i den Tid, jeg kan huske. Det ærede Medlem hævdede, at det, nogle af Venstres Førere havde holdt paa, betød Uret og Ulighed; men det ærede Medlem gjorde ikke et eneste Forsøg paa at bevise, at der forelaa nogen Uret eller Ulighed, eller paa at bevise, at det var Lighed eller Rimelighed, hvad han kæmpede for.

Saa sagde det ærede Medlem, at dette var jo noget i Retning af privilegeret Valgret. Nej, det er ikke rigtigt, for den privilegerede Valgret staar i Forhold til Vælgernes Formue, men det, jeg vil, er netop en ligelig Indflydelse uden Hensyn til, hvorledes Vælgerne økonomisk er stillet,

eller hvorledes de lokalt er stillet. Jeg vil netop skabe Betingelser for gennem Valgene til Rigsdagen at stille Befolkningen i Samfundet saa noget nær lige; men det ærede Medlem gjorde ikke et eneste Forsøg paa at bevise, at den nuværende Valglov stiller København og Landet lige i Henseende til Indflydelse, og det er det, det drejer sig om. Jeg maa maaske tage det som Udtryk for, at det ærede Medlem paa det Omraade erklærer sig fuldstændig renonce, og det konstaterer jeg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Jeg skulde maaske overhovedet ikke have indladt mig paa en Debat med det ærede Medlem — det kan godt være —, fordi en Diskussion synes ganske umulig. Der er nemlig i det ærede Medlems sidste Udtalelse ikke Gnist af Svar. Jeg gjorde virkelig det ærede Medlem den Ære og viste ham den Respekt at søge at gaa ind paa hans Ræsonnement og paavise Konsekvenserne deraf. Ikke med et Ord var det ærede Medlem i Stand til at imødegaa disse Konsekvenser. Vil man begynde at veje Stemmerne i Stedet for at tælle dem, ender man uvægerlig i den ene Grøft eller i den anden, i Højres gamle privilegerede Valgret eller i Bolschevismens privilegerede Valgret. Der er ikke nogen anden Vej. Saa kan det ærede Medlem vælge, hvilken Grøft han vil ende i. Vi ved det for øvrigt.

Det er for saa vidt værd at konstatere her, at i Aaret 1928 kan et Medlem af Venstrepartiet staa op her og give et Ræsonnement til Kende, som i Virkeligheden gaar ud paa at veje Stemmer i Stedet for at tælle dem. Overfor dette anførte jeg Sophus Høgsbro. Jeg kan føje til, at saa megen Vægt lagde han paa den lige Valgret, at han endogsaa, da der gennemførtes et Valgretsforlig i 1894, som han syntes ikke stemte fuldkommen med den lige Valgrets Princip, nedlagde sit Mandat som Folketingets Formand, fordi han ansaa det for grundlovsstridigt.

Hvis man begynder med at veje Stemmerne efter Indflydelse, saa siger jeg: før det Ræsonnement til Ende, tænk paa den